

jo sin indre Begrundelse i det Hensyn, der altid, naar det er muligt, maa tages til Landets Forsvarere, naar de ere blevne Invalider, og der er med Hensyn til Størrelsen af Tilskuddet den Betragtning at gøre gældende, som ogsaa er fremdraget, at Invalidebyrden vil tage hurtigt af og ikke være en trykkende Byrde for Statskassen til fjerne Tider, men kun en aftagende Byrde. — Naar Fredsinvaliderne ogsaa ved § 4 ere medtagne under Lovens Omraade, for saa vidt de ere lige saa gamle, om man vil udtrykke det populært, som Krigsinvaliderne, saa skal jeg kun bemærke, at det Beløb, som der herved yderligere vil blive gjort Krav paa som Udgift for Statskassen, ikke er mere end henimod 6,000 Kr. Med Hensyn til, hvorledes det vil komme Fredsinvaliderne til gode, skal jeg oplyse, at de Invalider, som falde her ind under, og som høre til den saakaldte tredje Afdeling, vilde kunne opnaa ud over 25 pCt., medens de, ganske vist kun saa Fredsinvalider, der høre her ind under, men som ere af første og anden Afdeling, ville ikke fuldt ud naa de 25 pCt. — Det ærede Medlem, der først talte, har allerede anbefalet de forfættelige Paragraffer i Lovforslaget, og kun det ærede kongevalgte Medlem har udtalt nogen, men dog ikke stærk Tvivl om, hvorvidt man kunde siges at have truffet det rette ved Bestemmelserne i den ny § 9. I saa Henseende skal jeg ganske vist indrømme, at der her igennem vil kunne blive stillet større Krav til Statskassen i Fremtiden end de, der nu ere indbefattede under Paragraffens Ord, idet der jo kun er foretaget en Forhøjelse af det Beløb, der hidtil har staaet til Raadighed, fra 15,000 Kr. til 25,000 Kr.; det er ganske rigtigt, at der rimeligvis i Fremtiden vil finde en Voksen Sted her, saaledes at man paa Finansloven maa stille Forlangende om større Beløb. I denne ny Affattelse af disse Bestemmelser er der jo ligesom ved de tidligere lagt en Myndighed i Finansministerens Haand, en Myndighed, som ganske vist er udvidet ud over, hvad § 5 i Lov af 1889 indeholdt, men som altsaa kan benyttes ogsaa i den Retning, at man holder igen paa Uddelingen af Hjælpen, og at man altsaa tager Hensyn til de Pengemidler, der staa til Raadighed. Der er jo givet Finansministeren fuld Ret til at udøve et Støn, saaledes at han altsaa baade kan udvide og holde igen ganske som før. Der er altsaa kun givet en Beslighed til at gaa noget videre i de enkelte Tilfælde, og det er jo ogsaa her blevet indrømmet, at der er al god Anledning til at give denne udvidede Udgang til at yde Hjælp i visse Tilfælde,

hvor den tidligere Affattelse ikke tilstede at yde Hjælp.

Da ingen yderligere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden formelig Afstemning.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt. Næste Møde vil blive afholdt Onsdagen den 10de ds., Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen er da:

1) Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov angaaende Tillæg til Bestemmelserne om den Sikkerhed, der skal stilles af Statens Kassebetjente.

2) Tredje Behandling af:

Forslag til Lov om Tilsyn med Udsørgelsen af først Rød.

3) Tredje Behandling af:

Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 11te Februar 1863 om Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir.

4) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Forhøjelse af Invaldeforsørgelser m. m.

5) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Statsbanedriftens Ordning.

6) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Handelspladsernes kommunale Styrelse m. v.

Mødet hævet Kl. 2.50.